

Antonia Pavlic
7019 — 60th Lane
Ridgewood Sta.
Brooklyn, N.Y. 11227

IN IN SPIRIT
LANGUAGES ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 151

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, AUGUST 7, 1968

STEV. LXVI — VOL. LXVI

Ne le v Clevelandu

Črnci so streljali na policijo tudi drugod, ne le v Clevelandu, četudi ne v tako očitnem gverilskem napadu.

WASHINGTON, D.C. — Nemir in napetost med črnimi množicami, zlasti med mladino, ki ju črnski zagrizenci spretno izrabljajo, ni privedel do gverilskega napada na policijo samo v Clevelandu v Ohio, ampak tudi v drugih mestih dežele. Napad v Clevelandu je bil le prvi in najbolj očiten, pripravljen v naprej iz zasede.

Tako so 28. julija streljali na 18 policajev v Cincinnatiju, ki so skušali preprečiti izgrede. Naslednje noč sta bila dva policaja ranjena v Seattlu v državi Washington, še eno noč kasneje je prišlo do streljanja črncev na policijo in belce kar v vrsti mest. V Peoriji, Ill., je bilo ranjenih 10 policajev in obstreljen en časopisni poročevalec. V Gary, Ind., je bilo obstreljenih 6 oseb, v San Franciscu, Calif., sta zašla v črnem področju mesta v ogenj pušk dva člana mestne komisije za preiskavanje zločinstva in boj proti njemu. S strelji iz zasede sta bili isto noč ranjeni dve osebi v Pittsburgu, Calif., en policijski avto pa preresešan s strelji.

Pretekli petek sta bila izvabljeni v zasedo dva policaja v New York Cityju in ustreljena. Do raznih izgrediv, nemirov in nasilja je prišlo koncem preteklega tedna tudi v krajih Grand Rapids, Mich., Kalamazoo, Mich., Jackson, Mich., Muncie, Ind., Oakland in Pacifica v Kaliforniji, Goldsboro, N.C., Gainesville, Fla., Milwaukee, Wis., in Weirton, W.Va., včeraj pa v Racine, Wis., York, Pa., znova v Grand Rapids, Mich., in v Mobile, Ala.

Če upoštevamo vse te nemire, moremo do neke mere razumeti zahtevo: Najprej je treba odločno poskrbeti za red in mir, potem pa razpravljajmo o reševanju in nujnih ukrepih za odstranitev stiske in pomoči tistim, ki so jo res potrebni. Na to stališče se je postavila tudi republikanska stranka v svojem letošnjem volivnem programu.

Ping-Ping v zaporu

HONG KONG. — Ping-Ping je 17 let stara hčerka predsednika Kitajske ljudske republike Liu Šao-či, ki ga je Mao napravil za glavno tarčo svoje "proletarske kulturne revolucije". Liu se je uradno še vedno obdržal na svojem mestu, nima pa seve nobene oblasti več. Njegovega sina so zaprli že pred 2 leti kot "sovjetskega agenta". Sedaj so na neposredni ukaz Mao Tse-tunga zaprli še 17 let staro Ping-Ping.

Zahod raste hitreje

WASHINGTON, D.C. — Zahodni del Združenih držav raste od leta 1850 dalje veliko hitreje od vzhodnega.

Vročje in soparno z verjetnostjo neviht. Najvišja temperatura okoli 90. Včeraj ob 4.40 popoldne je kazal termometer v Clevelandu 93.

Novi grobovi

Mary Bezek

V ponedeljek zvečer je umrla v Huron Rd. bolnišnici Mary Rezek, s 15938 Whitcomb Rd., rojena v Podgrajah v Sloveniji, od koder je prišla v ZDA leta 1920, žena Louisa, mati Andrewa in Josepha Bertosa, Stanleyja Bezek, Helen Abramovic in Lucy Skapin, stara mati. Pokojna je bila članica SNP št. 312, ADZ št. 173, SZZ št. 10 in Kluba slov. upokojevcv na Holmes Avenue. Pogreb bo iz Železovega pogreba zavoda na 152 St. jutri, v četrtek, ob 8.15 zjutraj, v cerkev Marije Vnebozete ob devetih, nato na all Souls pokopališče.

Gizella Zavasky

Po kratki boleznii je umrla na domu svoje hčere, 6710 Holt Ave., Los Angeles, Calif., 30 let stara Gizella Zavasky, roj. Cezar, preje s 44 E. 211 St., Euclid, O., vdova po l. 1953 umrlem možu Florijanu, mati Josepha, Helen Volcenski (Solon, O.), Gizelle Backowski, Mary Doljak, pok. Floriana, pok. Rose, Williama (St. Petersburg, Fla.), Irene Carloni (Los Angeles, Calif.) in Andrewa (Mich.), stara mati in pramati. Pokojna je bila rojena v Jugoslaviji, kjer je zapustila dve sestri. Bila je članica Slovaške žen. zveze. Pogreb ob iz Železovega pogreba zavoda na E. 152 St. jutri ob 9.45, v cerkev sv. Križa ob desetih, nato na Kalvarijo.

Ike svaril konvencijo pred umikom iz Vietnami

MIAMI BEACH, Fla. — Bivši republikanski predsednik ZDA Eisenhower je v ponedeljek zvečer v posebni poslanici republikanski konvenciji svaril republikansko stranko pred podpiranjem načrta umika Združenih držav iz Vietnami. Govoril je iz W. Reed bolnišnice, kjer je na zdravilni srčne kapi.

Eisenhower je dejal, da komunisti trdo delajo za osvojitve jugovzhodne Azije in podpihujejo doma k rasnim in drugim notranjim nemirov. Svaril je pred tistimi, ki komunistične nevarnosti nočejo videti ne v svetu ne doma. Opozoril je na izredni obseg zločinstva, nasilja in izgrede v naših mestih. Temu bo treba posvetiti posebno pozornost.

Političnim konvencijam sta tudi zabava in veselje potrebna

MIAMI BEACH, Fla. — Ob priliki republikanske konvencije se zopet slišijo glasovi, da na konvencijah vse preveč prevladuje želja po veselju in zabavah. Tožbe o tem pojavu se ponavljajo stalno vsako četrto leto, z njimi se strinja tudi precej vodilnih in vplivnih politikov. Pa vendar vse kaže, da bo ostalo pri starem. Ako nasprotniki zabav in veselja ne morejo predrti s svojim stališčem pri resnih in discipliniranih republikancih, kako naj računajo na uspeh pri veselih, zgovornih in individualističnih demokratih?

Vsi so na primer pozabili, kako je prišlo do zabav in veselih prireditvev. Do sedaj pozna naša politična zgodovina 39 predsedniških konvencij, preje jih ni bilo, so se vršili le zaupni sestanki vodilnih pristašev vsake stranke in ti so "delali" predsedniške kandidate po svojih in ne zmeraj narodnih interesih. Politična izobrazba dežele ni mirovala, ki kmalu zahtevala, naj se izbiranje predsedniških kandi-

Razgovori v Parizu še vedno na mrtvi točki

Razgovori med Hanojem in Washingtonom v Parizu so že v četrtem mesecu, pa še niso krenili z mesta.

PARIZ, Fr. — Danes dopoldne so se tu zopet sestali predstavniki ZDA s predstavniki Severnega Vietnami. Sodeč po tem, kar je izjavil v začetku tedna Nguyen Thanh Le, tiskovni tajnik severovietnamske delegacije, tiče razgovori na enem in istem mestu in ni pričakovati v doglednem času nobene bistvene spremembe.

Le je dejal časnikarjem, da se bodo morale Združene države razgovarjati o ureditvi Južnega Vietnami s predstavniki Južno-vietnamske Osvobodilne fronte, seveda bo to možno šele tedaj, ko bodo Združene države ustavile vse letalske napade na Severni Vietnam. Rdeči vztrajajo trdo na stališču, da morajo Združene države sprejeti njihove pogoje, se torej enostavno podati, če hočejo končanje vojne.

Vlada v Saigonu za rdeče ne obstoja, o Južnem Vietnamu in njegovi bodoči ureditvi bo odločala samo Osvobodilna fronta in to po že točno začrtanem programu. Če bi rdeči dosegli kako odločilno zmago na bojiščih, bi clovek tako stališče še razumel, tako pa kaže to le, da trenutno v Hanoju na končanje vojskovanja še ne mislijo. Ni si mogoče predstavljati, da bi v Hanoju v resnici mislili, da bo Washington kdaj njihove take zahteve sprejel, pa naj bo v Beli hiši Johnson, Humphrey, Nixon ali Rockefeller.

Sen. Fulbright še ni prispel na trdna tla

LITTLE ROCK, Ark. — Sen. W. Fulbright je pri demokratskih primarnih volitvah s težavo zmagal svoje nasprotnike in dobil pičlo absolutno večino glasov. V novembru se bo moral spoprijeti z republikanskim nasprotnikom. Ker utegne dati demokratski guvernir Arkansasa, ki Fulbrighta ne mara zaradi njegove vietnamske politike, podporo republikancu, je izid volitev precej negotova stvar.

Rdeča vojaška blagajna padla v roke sovražnika

SAIGON, J. Viet. — Ameriška letalska pehota, ki raziskuje obalna skrivališča rdečih, je pretekli teden našla v neki votlini v bližini obalnega mesta Phu May kakih 300 milj severovzhodno od Saigona rdečo vojaško blagajno, v kateri je bilo kakih \$150,000 v bankovcih po \$50. Poleg te vsote ameriškega denarja je bilo v blagajni še 935,000 vietnamskih piastrov, kar znaša okoli \$7,900 ameriškega denarja. Denar naj bi bil po sodbi zavezniških vojaških krogov namenjen nakupu vojaških potrebščin in riža, glavne hrane rdečih borcev.

Ameriški vojaki ne smejo imeti pri sebi dolarjev, toda teh krozi kljub temu veliko na črni borzi. Ni izključeno, da so jih rdeči kupili tam, lahko pa tudi, da so od premožnih Vietnamcev iztirjali "davek" neposredno v dolarjih.

Južnovietnamske vlade, ameriške in ostale zavezniške čete, vneto patrolirajo okolico Saigona in zaledje Da Nanga, Hue in drugih mest, kjer pričakujejo veliki rdeči napad. Ali imajo rdeči tega dejansko v načrtu ali je to le njihova propaganda, se bo kmalu pokazalo, dejstvo je le, da je trenutno na vseh bojiščih nekako zatišje. Ameriško vrhovno poveljstvo trdi, da se rdeči reorganizirajo, vežbajo in oskrbujejo za glavni napad, zato trenutno svoje sile čuvajo.

Potopljeno atomsko podmornico Scorpion našli?

WASHINGTON, D.C. — Ko je vojna mornarica načrtno in podrobno preučila vse svoje posnetke podmorskih glasov z Atlantika, je na enem od njih odkrila tudi glas "zdrobitve" atomske podmornice Scorpion 21. maja letos kakih 450 milj jugozahodno od Azorov. Sedaj preiskujejo s posebnimi foto-grafskimi aparati morsko dno, da bi odkrili kake ostanke zdrobljene podmornice.

Morje je na kraju, kjer je podmornica izginila, globoko do 12,000 čevljev. Sodijo, da je podmornica zašla pregloboko in jo je silni zunanji pritisk morja zdrobil.

NOCOJ SE BO ODLOČILO!

Napetost, nervoznost in radovednost se bližajo svojemu višku na republikanski narodni konvenciji v Miami Beachu, ko potekajo zadnje ure pred začekom glasovanja za predsedniškega kandidata. V tem trenutku še vedno prevladuje prepričanje, da bo imenovan Nixon.

MIAMI BEACH, Fla. — Republikanska konvencija je v ponedeljek poslušala govore bivšega predsednika Eisenhowerja, ki ga je včeraj zjutraj nenadno znova zadel srčna kap in je v resnem stanju, bivšega predsedniškega kandidata B. Goldwaterja in glavnega govornika guv. Evansa. Najbolj navdušeno so sprejeli in pozdravljali delegati B. Goldwaterja, kar kaže vsaj delno na njihovo usmerjenost. Guv. Evans s svojim, sicer modrim govorom, ni vzbudil nobenega posebnega navdušenja. Včeraj je konvencija sprejela volivni program brez kake posebne debate, ker so se o njem že preje zedinile vse glavne skupine v stranki in na konvenciji. Nocoj bo konvencija dosegla višek z volitvijo predsedniškega kandidata. Stave stoje 9:1 za Nixona.

Konvencija poteka v redu in točno po programu. Včeraj je prišel v dvorano z vstopnico obiskovalca rev. Abernathy, da govori kot zastopnik 51. države, "države revščine". Pozival je konvencijo, naj pripravi pot za uspešen boj proti revščini, da bo ta izginila iz naše dežele. Zavzel se je za imenovanje guv. N. Rockefellerja za predsedniškega kandidata. Crncev je med delegati na splošno zelo malo, vsi, kar jih je, so javno odločili proti Nixonu. Oni vidijo svojega kandidata v Rockefellerju.

Predsedniški kandidati in njihovi pomočniki se trdo bore za delegate. Nixon, ki je daleč pred ostalimi, je dejal včeraj, da bo imenovan tekom prvih glasovanj, njegovi sodelavci pa so prepričani, da bo imenovanje dosegel že pri prvem glasovanju. Rockefeller in njegov štab to odločno zanikavata in trdita, da Nixon ne bo dobil pri prvem glasovanju dosti več kot 550 glasov, nato pa bodo začeli delegati od njega prehajati k Rockefellerju, ki še vedno trdi, da bo zmagal pri 4. ali 5. glasovanju. AP je objavila po zadnjem štejtju sinoči, da ima Nixon trenutno za seboj 612 delegatov, Rockefeller 271, Reagan pa 175. Od ostalih jih je 78 neodločenih, 195 pa jih je vezanih na "ljubljen sine" in, med njimi 58 iz države Ohio na guv. J. Rhodasa.

Če se zgodi nesreča, vam ne more nihče pomagati, če se nite držali prometnih predpisov.

O'Grady bi rad imel primarne volitve za predsedniškega kandidata v Ohio

COLUMBUS, O. — Lov na delegate postaja na konvencijah in pred njimi zmeraj bolj nadelna zadeva. Nekateri vidni strankarski politiki se radi tega teji časti kar radi izognejo, kar seveda ni v prid vrednosti konvencij.

Med tiste, ki jim je lov na delegate nadležen, spada tudi načelnik ohajske demokratske stranke O'Grady. Zato je sedaj stavil predlog, naj bi ohajski demokratje kar med seboj napravili neke vrste primarne volitve, da bi od volivcev zvedeli, koga bi v novembru najraje volili. To naj ne bi bilo pravo glasovanje, ampak le neke vrste široko poizvedovanje med ohajskimi demokrati, za koga naj se njihova delegacija odloči na konvenciji v Chicagu. O'Grady misli, naj bi se to poizvedovanje, odnosno primarno glasovanje vršilo že v bližnji bodočnosti.

Stiskanje FRB jim ni všeč

WASHINGTON, D.C. — Nekateri demokratski vodniki opozarjajo na stiskanje sredstev Federal Reserve Boarda in na visoke obresti, ki da bodo škodovale demokratskim kandidatom v novembru pri volitvah.

Privlačno mesto

Ena tretjin vsega prebivalstva kanadske province Manitoba živi v mestu Winnipeg.

Iz Clevelanda in okolice

Pozdravi—
G. John Petric s 156 St. pošilja z 38. International Convention v Charlestownu, Mass., pozdrave svojim prijateljem in znancem.

Obisk—
Včeraj se je oglasil v uredništvu AD srebrnomašnik č. g. dr. Jože Gole, profesor na bogoslovju, Hales Corners, Wis. V Clevelandu se je ustavljal na poti domov iz New Yorka pri svojem sošolcu iz ljudske šole V. Modicu v Collinwoodu in njegovi prijateljini ženi ge. Stefki. Hvala za obisk!

V uredništvu se je včeraj oglasil g. Paul Bajda iz Gilberta v Minnesoti, dolgoletni naročnik lista AD. Naročil je pozdrave za svoje prijatelje v Jolietu, Tontou in Clevelandu, ki jih je na svoji poti obiskal in se jim em potom zahvaljuje za njihov jubeznjiv sprejem. Torontčanom čestita na odlično uspelem Slovenskem dnevu, Stajerskemu klubu v Clevelandu pa na prijetnem pikniku preteklo nedeljo. Clevelandska slovenska sredina mu je kar vseč in je veseljenjenega živahnega življenja.

Zadušnica—
V nedeljo, 11. avg., bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Louisa Vidic ob 6. obletnici njene smrti.

K molitvi—
Clanstvo Marijine legije pri Sv. Vidu je vabljeno nocoj ob pol devetih v Fortunov pogrebni zavod na 5316 Fleet Avenue k molitvi za pok. Jakoba Resnika.

Namesto venca—
Namesto venca na grob pok. Jakoba Resnika sta darovali gđc. Manca in gđc. Lojza Preša \$30, g. Franc Slemc pa \$25 za vzdrževanje semenišnice.

Nad tisoč domov brez elektrike—
Nevihta, ki je okoli polnoči pridivila nad mesto, je prekinila električno napeljavo za raznih krajih, pred vsem na zahodni strani mesta, kjer je bilo nekaj časa brez toka blizu 1500 domov.

Novih 500 policajev—
Zupan C. Stokes je napovedal, da bo mesto najelo okoli 500 novih policajev k sedanjim 2200. Nabirati jih bodo začeli v oktobru.

Bolivijska kriza pojema

LA PAZ, Boliv. — Kot se vidi, general Ovando noče, da bi vojaštvo vpeljalo diktaturo, zato je pustil Barrientosa na vladi. Barrientos je moral sklicati kongres, ki bo lahko obravnaval sedanjo politično krizo. Kongres je imel te dni prvo sejo. Obravnaval bo najprej vprašanje, zakaj je notranji minister Arguedas zbežal v Čile, zakaj je potem vlada odstopila, zakaj so oblast prevzeli vojaki, ali se bo Arguedas res vrnil domov in šel pred sodišče; zakaj je moralo nekaj oficirjev in politikov zbežati v Paragvaj in iskati tam politično zatočišče.

Kongres bo torej obravnaval sama politična vprašanja in iskal izhod iz njih. Politični krogi v Boliviji mislijo, da je s tem odvrnjena resna politična kriza in da bo dežela zopet dobila redno civilno vlado. Političnih trenj bo pa seveda še zmeraj ostalo več, kot bi bilo treba.

AMERISKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

85

No. 151 Wednesday, Aug. 7, 1968

Nova levica in črna sila

O novi levici smo pisali že pred meseci. Takrat nismo mislili, kako na široko se je to gibanje že razpredlo po vsem svetu, dasiravno ni njegov program jasn. V njem namreč najdemo "vsega po malo": anarhije, kaosa, nihilizma in kritiziranje vsega, kar obstoja in je navezano na red in mir.

Nova levica smatra namreč, da je ves svet povezan med seboj v velik sistem in da je nasilje tista vez, ki drži ta sistem skupaj. Zato se po mnenju nove levice nahajajo v tem sistemu ravno tako skrajni reakcionariji s svojimi diktatorji, šahi, šejki, pašami kot tudi najnaprednejše komunistične sile. Razume se, da komunisti niso prav nič zadovoljni, da jih nova levica vtika v tako tovarišijo. Zato tudi novo levico najostreje napadajo na tistem mestu, ki je za vsakega človeka najobčutnejše: na vprašanju reda in mira. Nova levica trdi namreč, da sedanji mir in red ni noben mir in red in da je treba najti zanj novo obliko in vsebino. Kakšna naj bo, pa ne povedo. Kot zunanji znak svoje ideologije so si zbrali črno zastavo. Ta črna zastava je seveda bodla v oči ravno tako De Gaulle v Parizu kot Tita v Beogradu. Zadnji nemiri po svetu so pokazali, da so se jih zagovorniki nove levice udeleževali prav povsod in da so povsod hoteli dobiti celo vodstvo demonstracij in izgrediv v svoje roke. Govore, ki so jih poslušale na primer stene na Columbia univerzi v New Yorku, so slišale tudi stene beograjske univerze.

Značilno je dalje, da ima nova levica največ pristašev med šolano mladino. In to ne morda najbolj med revno šolano mladino, ampak med otroci srednjih stanov, ki se jim materialno ne godi ravno slabo. Kaj potem drži to gibanje skupaj?

Morda ravno pomanjkanje izdelanega pozitivnega programa. Kar ga je, obstoja iz želja, upov in ciljev v zraku. Zato se gibanje izživlja v kritiki in kritiziranju vsega, kar je v našem življenju slabega. Gradiva za kritiko je torej na izbiro. Voditelji si torej lahko izberejo to, s čemur je mladina v danem slučaju najmanj zadovoljna. To je tisto, kar je v gibanju najbolj privlačno. Kar vzbuja med mladino simpatije do gibanja, je oboževanje razdiralnosti, češ da je "sistem" tako gnil in trhel, da se ne izplača, da bi ga kdo popravil. Je najbolje, da ga podereš do tal, potem pa začneš znova. Kdo bo napravil še naprej načrt za novo družbeno strukturo, to seveda mladine ne briga. Zato se gibanje izživlja le v programih, zahtevah, težah, ki pa morajo biti vse tako prikrojene, da zahtevajo čim manj žrtve in obetajo čim več koristi.

Morda je tak plitev značaj nove levice tudi smrtna kal zanjo. Tako mislijo nekateri poznavalci tega gibanja. Pravijo namreč, da oboževanje anarhije in kaosa ne nudi nobene podlage za družbene strukture katerekoli vrste, torej tudi ne za idejne in politične organizacije. Skušnje zadnjih 5-6 mesecev potrjujejo verjetnost te domneve. Vendar ne popolnoma. Nova levica je gibanje, ki se pojavi tu in tam, pa hitro splahne, da bi morda pozneje zopet zaživelo. Ne zamre nikoli popolnoma. Zmeraj se najdejo med najbolj navdušenimi zagovorniki nove levice aktivisti, ki nikoli ne morejo biti "brez dela". Ako ga jim nova levica ne da, ga iščejo drugod, pri čemur se pa podzavestno držijo osnovne ideologije nove levice.

Ravno s te plati lahko postane gibanje nove levice tudi gonilni faktor v naši "črni sili". Tudi črna sila pozna med svojimi temeljnimi idejami prenekatere, ki so na las podobne idejam nove levice. Obe ideji se na primer naslanjata na želji po uničevanju, razdiranju. Obe ideji simpatizirata z utopičnimi načrti. Obe ideji smatrata nasilje za moralno dovoljeno orodje v doseganju ciljev. Obe ideji se naslanjata na izvežbane in fanatično zavarovane "kadre", dočim smatrata vse ostale pristaše le za "ljudske množice", ki lahko veliko koristijo, kadar je reba uničevati sovražne množične organizacije kot so na primer stranke, narodne manifestacije itd. Obe ideji računata na dotok koristnih budal.

V okviru teh skupnih idej se kar lepo poda konkretni cilj črne sile: priboriti si silo svoj "prostor", kjer naj živi črna rasa sama zase in kamor se bela rasa, pa verjetno tudi ostale, ne bi smele pokazati. Črna sila ni ravno tako izbirčna v sredstvih za doseg svojih ciljev. Morala in etika ne smeta pri tem postavljati nobenih ograj.

Kdor ima priliko, da lista po slavospevih, ki se glasijo v korist eni in drugi ideji, bo kar naprej naletel na misli, ki so si podobne kot las lasu. Morda so samo različno pobarvane. Že to priča, kako močno sorodni so nagibi, ki vodijo obe gibanji.

Značilno je tudi, da so voditelji obeh gibanj tesno povezani med seboj. Niso redki slučajji, da sodelujejo v istih društvih, istih akcijah, da snujejo skupne načrte.

Iz tega se da napraviti zaključek, ki je za nas praktične vrednosti:

Nova levica je širše gibanje kot črna sila, zato bo nova levica lahko bolj vplivala na črno silo kot narobe. Kadar bo črni sili zmanjkalo idej ali delavcev, se bodo v novi levici zmeraj našli "rezervisti", ki bodo črni sili priskočili na pomoč.

Morda se to že godi pred našimi očmi, samo tega še ne vidimo razločno. Ali ni sumljivo, da se naši rasni nemiri pretakajo po deželi kot po načrtu? Ali so naši črnski zagriženci res postali taki organizatorji, da znajo zaviti svoje akcije v gosto meglo? Ali nimajo morda že sedaj pomagalice, ki se črna sila ne upa pokazati z njimi v javnosti? Tudi v tem vprašanju bo morala priti naša javnost do jasnosti. Čim preje, tem bolje!

Ne smemo pa misliti, da bo nova levica božala le črno silo. Kjerkoli bo zasledila organizacije ali gibanja, ki si bodo postavljala za cilj razdiranje, jim bo nova levica takoj prišla na pomoč.

S tega vidika nas ne čaka mirno življenje, ampak doba nemirov in izgrediv. Motijo se tisti, ki mislijo, da bodo nemiri in izgrediv omejeni na naselja, kjer živi črna revščina. Nova levica bo že poskrbela, da nemiri in izgrediv zajamejo tudi bogata naselja. Tam se da več krasti, ropati in požigati kot med revščino. Na to nevarnost vse premalo mislimo.

I. A.

BESEDA IZ NARODA

Društvo N.I.J. v župniji Marijinega Vnebovzvetja

CLEVELAND, O. —

Prihodnje nedeljo, 11. avgusta, je zopet nedeljo DNIJ. To je nedelja mož in fantov. Zberemo se kot običajno ob 7.45 pod novo cerkvijo, da skupaj odidem k sv. maši ob 8. Četudi smo še v polletnih mesecih, vendar ne opustimo skupne sv. maše in sv. obhajila. Odpustke lahko prejmemo samo, ako se udeležimo sv. maše skupno.

Pred dvema tednoma se je vrnil domov naš "pastor emeritus" č. g. Matija Jager. Po daljši bolezni se je gospod dobro popravil. Dobrodošli med nami, father Jager! V nedeljo, 28. julija, je bil na pikniku naše Slovenske šole na Slov. pristavi, kjer je vodil pete litanije pri kapelici. Morda nam bo ob kaki priliki pri kapelici tudi maševal. Gospod father Jager, želimo vam prijetno bivanje v domači župniji! Molili bomo za Vaše zdravlje.

V mesecu juliju smo imeli zopet nekaj duhovniških obiskov. Iz Avstrije je prišel na obisk k svoji sestri g. M. Modic pater, Metod Rupar, ki je minorit v Neukirchenu blizu Dunaja. V naši cerkvi je maševal in pridigoval pri osmi sv. maši. Je tudi brat č. g. Alojzija Ruparja, ki je bil kaplan v naši župniji pred leti, sedaj je pa župnik slov. župnije sv. Cirila in Metoda v Lorainu.

Obiskal nas je tudi č. g. Alojzija Jenko iz New Yorka. Maševal in pridigoval je 21. julija pri sv. maši ob osmih.

V nedeljo, 18. avgusta, imamo farno žegnanje. To je nedelja po prazniku Marijinega Vnebovzvetja, 15. avgusta, ki je zapovedan praznik. Na svojo žegnanjsko nedeljo ne pozabimo svoje cerkve in darujemo več kot običajno. Poleg farnega poročila ste prejeli tudi zavojček listkov. Odrezke z desetimi dolarji vrnite v cerkvi z redno nabirko v posebni kuverti, ki ste jo prejeli.

Zdravko Novak

Želja se jim je spolnila

PAINESVILLE, O. — Petinšestdeset dolgih let so tri sestre hrepenele druga po drugi, petinšestdeset dolgih let sta dve sestri, živeči v Evropi, želeli priti v Združene države in še enkrat videti tretjo sestro, Mrs. Terezijo Kochevar, ki ima svoj dom v Painesvillu, Ohio. Terezija, Amalija in Angela, rojene Šetina, so doma v Loški dolini.

Nedavno se je tem trem sestram ta vroča želja izpolnila. Otroci Mrs. Kochevar so uredili vse potrebno za potovanje dveh sester, Mrs. Amalije Framm, živeče na Dunaju, in Mrs. Angele Stekar, živeče v Sloveniji, ki sta imeli kovičke že dolgo pripravljene in sta komaj čakali na poziv. Srečno sta prileteli z Dunaja v New York in od tam v Cleveland ter dalje v Painesville k svoji sestri Mrs. Tereziji Kochevar.

Nobena od obeh sester ne govori angleško, pač pa govorita slovensko in nemško. Obe sta se prvič peljali z letalom. Nista mogli dovolj prehvaliti, kako čudovita je bila vožnja preko morja. Mrs. Framm je stara 85 let, Mrs. Stekar pa 71. Obe zelo dobro izgledata, sta čudovito mladostni in veseli ter zelo radi kvačkata in plejeta. Daryl s seboj nista prinesli, pač pa sta takoj začeli plesti volnena ogrinjala za vseh dvanajst družinskih članic.

Mrs. Kochevar pravi, da je bila Angela stara komaj šest let, ko je ona odšla v Ameriko leta 1903, ko je bila stara 18 let. Vse tri sestre bodo obiskovale svoje nekdanje sošolke in prijateljice po Clevelandu in okolici. Prav nič se ne bodo dolgočasil, saj imajo vedno dosti obiskovalcev, ki ju želijo spoznati in pozdraviti. Ogleдали si bosta Ohio, Cleveland in okolico, mestne veletrgovine in podobno. Najbolj pa jima ugajajo lične bele hiše, pred njimi zelene trate, vse posajene z zimzelenim grmičevjem in cvetjem. "Vse je lepše, kot sva si kdajkoli predstavljali, v Ameriki imate res vse, še krompirja vam ni treba lupiti, ker lahko kupite krompirjev per pripravljen že v skatli. Gospodinjski pripomočki olajšajo delo gospodinji, saj je vse na gume in naravnate. Pri nas v Evropi tega še ni v tolikem obsegu."

Vsem trem srečnim sestram k vselemu snidenju iskreno čestitamo in želimo, da bi v tem kratkem času bivanja v Ameriki obudile mnogo lepih mladostnih spominov, da bi se povesele in v pokramljale, da bi uživale lepo sestrsko ljubezen!

A. D.

"Podrtija na Blejskem otoku"

CLEVELAND, O. — "Družina", verski list, ki ga izdajajo slovenski škofje, priobčuje v št. 15 od 4. avg. t. l. pod naslovom "Podrtija na Blejskem otoku" naslednje pismo, ki ga je poslal listu J. M. iz Z. P., odnosno urednikovo pojasnilo k stvari. Obojno je zelo značilno za razmerje, kakršno obstaja še vedno v naši domovini med Cerkvijo in obstoječim političnim režimom.

"J. M. iz Z. P. — Letos sem po 50 letih spet obiskal cerkev na Blejskem otoku in bil zelo razočaran nad spremembo od tedaj. Ves cerkveni tlak je razkopan in sredi cerkve v plitvem grobu vidiš človeško okostje. Glavni oltar je podložen s štirimi travkami, da se ne zruši v jamo, zemlja pod oltarjem pa vsa raz-

kopana, da se vidi samo kamenje. Zvon želja se še oglasi, če ga obiskovalec močno za vrv potegne. Oltar s kipom Matere božje je ves zaprašen in zapuščen. Ni bilo videti sledi kakšnega popraviljanja ali dela v cerkvi. Kdo je zdaj lastnik cerkve in zakaj je ne popravijo?"

Grajska kapela se mi je zdelo prazna in zapuščena in po tleh so bili raztreseni kovanci. Mar bi napravili nabiralnik z napisom: Prostovoljni darovi za obnovo kapele!

Pod gradom je parkirni prostor, na katerem je tisti dan stalo precej avtomobilov, morda več z avstrijsko kot z našo registracijo. Kako je z kapelico?"

"Cerkev na Blejskem otoku in grajska kapela sta zdaj lastnina družbenega premoženja v upravi občine Radovljica. Župni urad Bled se nenehno trudi, da bi se tako sloveča cerkva vrnila prvotnemu lastniku in da bi se po njenih popravilih smelo v njej spet opravljati božjo službo.

Cerkev na Otoku je res v skrajno žalostnem stanju, ker po večletnem arheološkem izkopavanju ni nihče namestil nazaj tlaka. Blejskemu župniku je prišla na uho govorica, da so načrti za celotno obnovo že pripravljene, toda zmanjkalo je — denarja.

Cerkveno predstojništvo ne nosi za tako stanje nobene krivde.

Glede grajske kapele moramo vaše mnenje popraviti. Kapela je bila skupaj z gradom strokovno obnovljena in je zdaj v najdostojnejšem stanju. Toda v njej se ne opravlja božja služba. Kakor druge grajske kapele tudi ta še od nekada ni bila v cerveni lasti. Maša v njej bi tudi danes ne imela nobenega dušnopastirskega smisla.

Metanje denarja po tleh pa ni umestno. Upravi gradu svetujemo, da slučajne "prostovoljne prispevke" sproti pobira, da bi koga ne motili."

J. S.

Msgr. Ignacij Kunstelj — 60-letnik

LONDON, Vel. Brit. — V soboto, 10. avgusta, na praznik sv. Lovrenca bo srečal Arona generalni direktor dušnega pastirstva vseh Slovencev v zamejstvu msgr. Kunstelj Ignacij. Dolgih 20 let je neumorno in nesebično deloval med nami tu na "Otoku", zato je prav, da se ga za življenski jubilej spomnimo.

Jubilant se je rodil pred 60 leti pod vernim kmetjskim krovom Stari Vrhniki pod zvonom sv. Lenarta, podružnico farne cerkve sv. Pavla na Vrhniku. Pri hiši se je po domače reklo "pri Gešpurju" in to ime je ostalo še do današnjega dneva. Oče in mati sta bila zelo verna, poštena, marljiva ter skozi vse brlozkosti kmetjskega stanu vzorno vzgajala številno družino. Mali Naec je posejal ljudsko šolo na Vrhniku kakor ostali slovenski velikani-Vrhničani: Ivan Cankar, Mihael Opeka in drugi. Po končani ljudski šoli so nadarjenega dečka poslali v Ljubljano na gimnazijo in tam si je z ukom modrosti utiral pot za nadaljno življensko pot. Precej grenko so bila ta leta za kmečkega študenta; starši, kakor sploh vsi srednji kmetje, večkrat za najnujnejše potrebščine niso imeli denarja, toda z božjo pomočjo in dobro voljo so se premostile vse težave. Po končani maturi l. 1928 je jeseni l. 1928 stopil v ljubljansko bogoslovje. Njegovi sovrstniki tam so bili škof Jenko v Koprivu, msgr. Jamnik in Prešeren v Trstu, msgr. Orehar v Argentini, župnik Dolšina Janez v Minnetoti in mnogo drugih, kateri delujejo doma. Nekaj jih je odšlo že k Bogu po večno plačilo. O sebi je večkrat pravil, da prvotno ni imel namena, da bi postal duhovnik. V 6. razredu

gimnazije je pa razlagal verske resnice vzoren vzgojitelj prof. Ciril Ažman. To vrli mož je znal stvarino tako preprosto, a obenem tako uspešno podajati slušateljem, da so skoro vsi začeli resno razmišljati o veri ter se odločili za duhovniški poklic. Med temi je bil tudi mladi študent Kunstelj. V bogoslovju so imeli takrat izvrstnega profesorja dr. Ujčić Jožefa, poznejšega nadškofa v Belgradu. Ta mož je naredil na vse mlade bogoslovce v njihovi nadaljni življenski poti v vinogradu Gospodovem, seben vtis. Na praznik sv. Petra in Pavla l. 1933 je v ljubljanski stolnici z ostalimi sošolci-bogoslovci prejel iz rok blagega škofa Gregorija Rožmana mašniško posvečenje in kmalu za tem zapel v mogočni cerkvi sv. Pavla na Vrhniku novomašno Glorio.

Njegova prva kaplanska služba je bila v veliki fari Škocijan pri Novem mestu, rojstni fari misijonarja Ignacija Knobleharja. Na praznik sv. Antona puščavnika 1934 je v božjepotni cerkvi na Stopnem začel z dušnim pastirstvom. Krasen razgled od tam na vse strani Slovenije mu je ostal živo v spominu. V oskrbo so mu bili podeljeni gorski predeli župnije — podfare — Telčje ter podružnice Slančiji vrh, Drušče, Dule, katere se še danes živo spominja. Takrat je bil v Škocijanu za župnika izredno agilen, večkrat tudi nagel, č. g. Anžič Jože, obenem tudi dekan leskovške dekanije, pozneje župnik v St. Jerneju. Umril je v avgustu l. 1938 — pred 30 leti. Takrat je obstajala nevarnost, da se ukine nedeljska sv. maša na Telčjem. Mladi kaplan je spoznal težavo in bridkost gorskega kmetjskega prebivalstva. Po težkem, trdem delu bi imeli ob nedeljah in praznikih tri ure daleč do farne cerkve in mnogi pri najboljši volji ne bi mogli vsako nedeljo v cerkev. Stopil je v Ljubljano pred škofa, mu obrazložil ves težavni položaj in želje gorskega ljudstva, da se vse ohrani pri starem. Blagi škof Gregorij je rad ustregel prošnji kaplana in gorskih faranov in vse je ostalo po starem kljub pomanjkanju duhovščine do današnjega dne. Zato ni čuda, da se Škocijanci, naseljeni po hribih, še danes hvaležno spominjajo gospoda Naecata.

Iz Škocijana je bil premeščen v Velike Lašče. Takratnega župnika duh. svetnika Viktorja Ramovšeka se še danes hvaležno spominja in izgleda, da mu je ta bil najboljši predstojnik. Prav živo in hvaležno se spominja iz Lašč tudi ministra g. Ivana Pucelja. "Prav dobro sva se razumela z njim in ni bil res tak, kakor so včasih govorili o njem," to večkrat potrdi. Iz Vel. Lašč je bil prestavljen v rudarski predel v Zagorje ob Savi. Tudi tam je našel zelo dobrega župnika. Rudarski kraji so bili večkrat na zelo slabem glasu, toda on pa večkrat trdi: "V Zagorju smo bili trije duhovniki in bili v adventu, postu, v maju pri šmarnicah, ob prvih petkih ter vsako nedeljo in praznik ob 5h zjutraj že vsi trije v spovednici in bilo je vsako jutro do 8. in 9. ure ali dalje vedno polno dela." L. 1939 je bilo konec njegovega kaplanskega potovanja in prevzel je župnijo Rakitno pri Ljubljani. Večkrat pravi: "Takrat sem si mislil: popravil bom cerkev, zabilim farož, nato pa med dobrih gorskim prebivalstvom dočakal smrt." Res je lepo uredil cerkev, visoko dvignil farno življenje in vse je lepo teklo naprej. Toda Bog je določil zanj novo poglavje življenja.

V septembru 1939 je nastopila druga svetovna vojna, čez dve leti okupacija od Italijanov in ti so ga še aretirali, nekaj časa nato revolucija in dokler je mogel, je vzdržal na tem mestu, nato pa za las ušel, da ga niso komunisti dobili v roke z namenom, da ga umore. L. 1943 so Nemci požgali župnišče v Rakitni. Pred tremi

leti je preko nemškega poslanstva vložil prošnjo za povrnitev škode radi razdejanja župnišča po nemški vojski. Čez pol leta je dobil iz Bonna odgovor: "Odškodnina je bila izročena jugoslovanski oblasti in se radi tega obrniti tja." Župnišče tam je zopet lepo obnovljeno, seveda s pomočjo dobrega, vernega ljudstva, oblast pa za vse to ni prispevala počene pare, denar od Nemcev pa lepo spravila v žep.

L. 1944 je postal vojni kurat slovenskega doma branstva v Trstu. Težavna, nevarna in nehvaležna služba je to. Koliko na ših mož in fantov, padlih v bojih na sončni Tržaški in Goriški, je spremljal na njihovi zadnji zemeljski poti, pa tudi več padlih partizanov je lepo pokopal. Večkrat je trdil: "Po smrti smo si pred Bogom vsi enaki in Bog nam presoja njih dejanja." Neustrašeno je po vsej Primorski širil slovensko zavest, besedo, pesem, tisk in s tem prišel z Nemci v nasprotje. Komunisti so videli v njem nevarnega tekmeča in ga Nemcem večkrat očrnili in ni dosti manjkalo, da ni izginil v zubljih krematorijev v Nemčiji, kakor ja njegov sobrat č. g. Tone Duhovnik. Pa tudi drugih nasprotnikov je imel dovolj, zato je bilo treba dovolj mirnih živcev, previdnosti in modrosti, da je vse srečno preštal. Njegova pomočnica sta mu bila č. g. Peter Robljek in Joško Vošnjak. Oba sta bila res zvesta, nesebična duhovnika. G. Robljek deluje danes v Zapadni Nemčiji, g. Vošnjak nekje na Koroskem. V začetku maja 1945 se je iz Ajdovščine s primorskimi domobranci in civilnimi begunci umaknil čez Sočo v Italijo v taborišča Forli, severna Italija, in Eboli, južna Italija. V Forliju se mu je zopet pridružil kurat Robljek in oba sta vneto ter nesebično delovala v dušnem pastirstvu med sotrpini taborišč. Nič preveč prijetne razmere ni so bile tam. V Forliju so bili z nami tudi srbski dobrovoljci in vladalo je med nami res pravo bratsko soglasje. V Eboliu je bilo prvotno malo slabše, a se je polagoma soglasje lepo umirilo. Kurat Kunstelj je že v Forliju izposloval od Angležev dovoljenje, da je ob nedeljah in praznikih lahko šel kakih 50 km proč v Čezeno, kjer je bilo s Srbi naseljenih okrog 300 Hrvatov in opravil tam zanje sv. mašo. Takratni Hrvatje so bili tam v versem oziru res hvalevredni; nad polovico jih je redno prisostvovalo vsako nedeljo sv. maši.

Po prihodu v Eboli — koncem septembra 1945 — sta z g. Robljekom takoj odlično uredila farno življenje in dušno pastirstvo v taborišču. Slovenci smo dobili lastno kapelico, v njej je bilo Najsvetejše in ob želvnikih sv. maša, vsak večer rožni venec in blagoslov. Bila je vedno polna. Ob nedeljah in praznikih se je vršila sv. maša vedno na prostem. K njej so prihili vedno tudi Hrvatje z generalom Paracem, naš slovenski general Andrej, oficirji in ostali katoliki, pomešani med srbskimi prebivalci. Naš zbor je vedno vneto prepeval pri maši in bilo smo res velika skupna družina. Ko se je vse uredilo, je v začetku decembra 1945 prepuštil farno življenje č. g. Robljeku, sam pa odšel v okolico Neaplja, kjer so v raznih krajih Slovenije delali pri Angležih in Amerikancih. Bili so to sami mladi fantje in moralno precej zapuščenih, kar ni prav nič čudnega. Mladi, agilni, preprosti duhovnik je dobro razumel njihov položaj in marsikaterega spravil na pravo pot. Pred njim je tam deloval mladi, vzorni duhovnik Saruga Matija, a je bil poklican na drugo, važno mesto v dobro slovenskih beguncev. V začetku marca 1946 so zelele odhajati na delo okrog Napolija skupine iz Eboliu in tako se je gg. Kunstlju in Robljeku povečalo dušno pastirsko delo. Obiskovala sta razne

(Dalje na 3. strani)

F. S. FINZGAR:

MIRNA POTA

Toda ta dan se mu trepalnice niso hotele strniti. Kmalu se je dvignil, segel po nedeljskem listu, ga hitro preletel in odložil.

Nato je stopil k omari in začel izbirati, kaj bi oblekel. Izbire ni pogrésal. Njegova mamica je bila tista skrb, da je bil ljubi sinko z obleko vse drugače zalozen kakor drugi, z doma revni samski fantje. Ko je izvlekel vse obleke iz omare, je trajalo še lep čas, preden se je odločil. Potem je poiskal ščet in odbralo obleko po nepotrebnem skrbno skrtačil, čeprav je bila njegova gospodinja pregnala vsak prašek, preden je obleko, obesila v omaro. Dolgo se je pomudil tudi pri ovratnicah. Šele pri četrty se je ustavil in si jo zavezal.

Skoraj vse popoldne je zapravil s temi malenkostmi, da se je nazadnje zadel sam sebi smeh. Za obisk pri ministru bi se ne bil tako pripravil. Ko je šel na univerzi k promociji po doktorsko diplomu, je bil v četrty ure oblečen. Polglasno se je sam sebi zasmel, si prižgal cigareto in se spustil v naslonjač. Segel je po knjigi, ki mu je bila najbolj pri roki, in brez zanimanja bral, samo da je ubijal čas. Kajkrat je pogledal na uro in jo vselej pritisnil k ušesu. Zazdelo se mu je, da se ne gane in da se je ustavila, kakor bi se bil ustavil čas. Vsega tega čakanja se je tako naveličal, da bi bil najrajši poslal po gospodinjki Strgarjevemu pismo in sporočil, da je nenadoma zadržan, naj ga oprostite. Take laži se je vendarle ustrašil in z muko pričakal ure, da se je napotil k večerji.

Pri Strgarjevih so bili obiskovani. Toda prvi obisk mladega doktorja jih je bil vzemiril. Celo Strgar je naročil ženi: "Le glej, da se mi z večerjo postavi!" Tudi obe hčerki sta preudarjali, kako bi se oblekli in kaj bi sodnemu pristavu pripovedovali, da bi ne bili kakor neumni goski.

Natančno ob sedmih je zapel zvonček. Zora, mlajša hčerka, je skočila k vratom, odrinila hišno in sama odprla. V trenutku je bila ob njej tudi Irma in obe sta pospremili Rudija v sprejemnico. Zora je grede zaklcala v kuhinjo: "Mama, gospod doktor je že tu!" Strgarica je takoj prišla; bleščéce bel predpasnik je ovijal postavno telo. "Ah, gospod doktor, to je prelepo, da ste prišli! Oprostite mi, iz kuhinje prihajam —" Pogladila se je po belem predpasniku in mu segla v roke. "Posedite nekaj trenutkov, oče takoj pride. Oh, ta naš človek nima nikoli miru! Za novega konja se pogaja z nekim Savinčanom." "Krasen konjiček je, sta že udarila," je ploskala Zora.

"Ne zamerite ji, gospod doktor. Zora je cel norček na konje," je razlagala Irma. "Skoda, da ni fant; k dragoncem bi jo potrdili." Mama je brž odšla spet v kuhinjo, hčerki pa sta povabili gosta, naj sede, in priselji tudi sami. Rudi doslej, razen vljudnega pozdrava, še ni ujel prostora, da bi posegel v naglo žensko žuborenje. Na hitro se je ozrl po sobi. Razveselilo ga je, da po stenah ni zagledal papirnatih, živobarvnih tiskov, ki jih vsiljujejo razni judovski kramarji. Vse slike so bile izvirno olje, nekatere stare in lepe. Zagledal je tudi dragocen klavir.

"Gospodični igrata?" je vprašal in pokazal na klavir.

"Irma igra, jaz pa ne znam drugega kot lajno," je razložila Zora in se zasmejala.

"Ah, moje igranje! Po ves teden ne utegnem sestri h klavirju."

"Prezaposleni ste, kajne. Toda kup not tamle ob klavirju priča,

da klavir ni samo zaradi lepšega v sobi."

"Irma imenitno igra. Tako pravijo tisti, ki kaj razumejo. Jaz ne razumem prav nič," je razlagala Zora.

"Imenitno — trdijo tisti, ki še niso nikoli slišali igrati pravega umetnika. Ko sem bila v Gradcu v šolah, me je tudi glasba zelo zanimala. Toda kmalu se m dognala: če hočeš kaj znati, se moraš glasbi ves posvetiti. Za to pa pri nas res ni časa. Moje brenkljanje še davno ni igra."

"Vaša sodba o glasbi in igri je pravilna. Tudi mene je mama silila v klavirsko šolo. Ne rečem, da mi to ni koristilo. Posluš se mi je izostril, pridobil sem vsaj toliko, da lahko resnične glasbenike bolje umem in više cenim. Večkrat pa sem se že moral vaditi v potrpljenju, če sem zašel v kako družino in je gospa mama takoj poklicala drobno punčko: 'Dragica, pojdi in pokaži gospodu, kako lepo že igraš na klavir.'"

"Slišiš, Irma? Glej, da tudi ti ne boš začela gospoda vaditi v potrpljenju!"

"Gospodična Zora, vi ste pa poredni!"

"Zora ima čisto prav. Nič se me ne bojte."

Vtem je stopil v sobo Strgar. Na vse plati je kazal, da je pravi kmet. Toda na njem je bilo vse naravno, nič robotosti, nič narejenosti. Rudiju je bil silno všeč. Strgar mu je stisnil s težko, obdelano roko njegovo gosposko, da je Rudija skoraj zabolelo.

"Stokrat pozdravljeni, da ste prišli! Oprostite, da vas nisem pričakal tu v hiši. Novega konja sem kupoval. Zora, ta je živa iskra!"

Zora je kar planila s sedeža, zaploskala in se obrnila h gostu: "Gospod doktor, danes teden se popeljemo na izlet v okolico. Konje bom vodila jaz. Pojdite z nami!"

Tedaj so se vrata v obednico odprla; gospa mama je, brez belega predpasnika, a vsa rdeča od vroče kuhinje, povabila: "Večerja je na mizi! Prosim, le koj!"

Doktorja so posadili med očeta in Irmo. Mama je sedla na drugi konec mize nasproti Rudiju, ki jo je iznenaden zagledal na zadnjem sedežu. Strgar je njegov pogled ujel in jo opravičil. "Naša mama hoče biti vselej blizu vrat. Vedno frka v kuhinjo. Kar dobro kuharico imamo, a ji vendarle ne zaupa."

"Le sebe poglej, oče. Pri vsaki smeti moraš biti zraven, povsod: na polju, v hlevu in pri kupčiji."

"Nič si ne očitajva! Sedaj najprej jejmo, če ste nam kaj prida pripravile."

Rudi ni bil vaje revnih večerij, ne doma in tudi na Dunaju ne, ker je mama za svojega edinčka še skrivaj dodajala k mesečninam, ki jih je pošiljal oče. Toda pri Strgarjevih je bila večerja zelo izbrana. Rudi se je nehote spomnil maminega svarila in kar zboldo ga je, ko se mu je za hip vrnilo: love me. Toda to je bil samo hip, ki mu je ob pogledu na Irmo pri priči ugasnil. Med večerjo se mama ni mogla premagati, da bi gostu ne ponujala, naj le: "Morda vam ne ugaja, veste, tako bolj po domače naredimo. Gotovo ste vse drugače vajeni." Tako je izzivala in čakala pohvale. Rudi ni smel biti skop s pohvalo, a najrajši bi se bil pogovarjal z Irmo, da bi jo 'videl', kakor je presodil grški modrijan. Zora je kakor studenček žuborela le o novem konjičku, o vožnji na nedeljske izlete in zbolda tudi sestro, češ da se drži, kakor bi hotela potuhitati samo Sveto Trojico. Rudi ni bil v zadregi. Vsem je bil kos z odgovori ali pa jih je zve-

MSGR IGNACIJ KUNSTELJ - 60-LETNIK

(Nadaljevanje z 2. strani)

postojanke, po bolnicah bolnike in vse delo odlično izvršila. Njima je bilo vseeno, ali si Slovence, Srb, Hrvat, te ali one vere, vsakemu sta prinašala pomoč in tolažbo in že takrat vršila ekumensko delo. Koncem aprila 1947 se je izvršilo zopet veliko preseljevanje iz vročega juga na mrzli sever v znano taborišče "Munster lager" blizu Hamburga. Tam smo bili vsi močno zastraženi, ločeni od oficirjev. Hrana in stanovanja še niso bila tako slaba, le odvzem osebnosti svobode je marsikoga duševno precej potrl. G. Kunstelj je ostal pri moštvu, g. Robljek pri častnikih in oba sta skupno delila bridkost ponovnega ujetniškega življenja in pogumno, nesebično vršila naprej dušno-pastirsko delo. Po osvoboditvi koncem julija 1947 je slovenska skupina odšla na delo v nemške gozdove in bila nastanjena v 74 D. P. Campu Seidorf pri Hannoverju. Tam smo bili res svobodni, sredi gozdov in puščave, toda hrana je bila prava obupna. Z nami je odšel G. Kunstelj, nas tolažil, nam dajal pogum, da smo vzdržali prve ure. Ko smo začeli z delom v gozdovih, spoznali okolico in razmere, se je kmalu vse izboljšalo in zopet vse lepo teklo naprej. K nam so prišli še Hrvatje, del Srbov, dobri Ukrajinci, Baltijci in bilo je res kar prijetno. Koncem oktobra je prišla med nas Britanska delovna komisija in nas začela vabiti na delo v Anglijo. Nad 70% se nas je odločilo za sem in v teku 6 mesecev smo bili tu na raznih krajih. G. Kunstelj se je zelo težko ločil od nas, še težje od njega mi in odšel z drugimi rojaki blizu Hamburga. Tja so prihajale še nove skupine Slovencev in aglini duhovnik je bil zopet poln dela. Krajevni škof ga je večkrat prosil, naj ostane tam v njegovi škofiji, kjer je dobro poznal sposobnost in marljivost dobrega pastirja, a v ljubezni do slovenskega naroda je vse hvaležno odklonil. Ko smo prišli sem, je blagi dr. Kuhar Alojzij uvidel, da Slovenci in Hrvatje nujno potrebujemo lastnega duhovnika. Začel je posredovati pri svetni in cerkveni oblasti, rojaki so ga podpirali pri tem delu in končno je le dosegel svoj cilj. Precej trda je bila ta borba, ker britanske oblasti prvotno niso bile naklonjene te-

dril s kako veselo dunajsko šaljivko. Proti koncu večerje se je zapletel s Stargarjem v živahen pogovor.

(Dalje prihodnjit)

mu, češ da nas ni zadostno število. V septembru l. 1948 je marljivi duhovnik prišel na tukajšnja tla. Najprej je par tednov stanoval v Londonu pri Belorusih in s pomočjo dr. Kuharja začel iskati razkropljene rojake, razpršene po vsem "Otoku". V oktobru istega leta je prišel v južni Wales, nato bil v Rochdalah pri šolskih sestrah, od tam je šel blizu Londona v sanatorij za tuberkulozne kot bolniški kuhar in l. 1955, ko je bil kupljen v Londonu "Naš dom", začel zopet svobodneje delovati za nas Slovence, Hrvatce in sploh za vse Jugoslovane-katolike. Tudi pravoslavcem je šel rad v pomoč in Srbi ga radi tega zelo vpoštavljajo. Nič lahka nista bila prva meseca. Dasi je Britance dobro poznal iz taborišč v Italiji in Nemčiji, ni toliko poznal razmer in navad v njih rodnih krajih. Pri dobremu, učenemu dr. Kuharju je dobil o tem oziru temeljito vzgojo in tudi sam se hitro znašel in kmalu pridobil s svojim marljivim in nesebičnim delom v cerkvenih in svetnih krogih spoštovanje. Pa tudi Jugoslovani smo tu na splošno pridobili imena dobrih, marljivih, mirnih, poštenih ljudi in tako si je lažje utiral pot v delu vinograda Gospodovega med rojaki na tukajšnjem ozemlju. Res pravo misijonsko pot doživlja sleherni izseljeniški duhovnik in prav poje narodna:

"Danes tukaj, jutri tam,
v daljne kraje me popelje
cesta..."

Začel je s podobo Marije Pomagaj in tam pred njo po nosterlih in cerkvah zbiral rojake in jih izročal Mariji v varstvo in pomoč. Pred podobo Brezjanske Marije je bila sklenjena marsikatera zakonska zveza in poravnanih več zakonov, katerim je grozil razpad. V pomoč, zlasti v postnem času, je povabil slovenske duhovnike iz Rima, Dublina, kateri so se nahajali tam na študiju, največ oč. oo. jezuite, danes goreče delavce tega reda: Leskovec Pavel, Sodja Janez, br. Niko, Ivan Žužek, svetni duhovnik gg. dr. Belej Kavelar, več tudi iz Jugoslavije, kateri so prišli sem na študij jezika. Njegova zasluga je, da nas je l. 1957 obiskal blagi škof Rožman, leta 1965 pa nadškof Pogačnik iz Ljubljane. Pozabil tudi ni na Hrvatce in jim vedno preskrbel od časa do časa njihove dobre dušne pastirje.

Ogromno delo je izvršil tudi v narodnem in kulturnem oziru. L. 1949 je bil med ustanovniki Slovenskega društva, Slovenskega akademskega kluba. Režiral je kar lepo število narodnih predstav, vsaj prva leta, vsako leto prirejal miklavževanje, ka-

teréga se je udeležilo in se še udeležuje tudi mnogo Angležev in s tem utrjuje med rojaki in njih potomci narodno zavest. Ob Veliki noči pirhi, v maju šmarnice, kar tu domačini ne poznajo. Za otroke naših ljudi je osnoval slovenske tečaje in da mnogi naši, tu rojeni malčki govorijo slovensko, je njegova zasluga. Pa tudi mnogo slovenskega čtiva, zlasti Mohorjevih knjig iz Celovca, prihaja v lepem številu sem. Dokler še ni bilo "Naše luči", je sam izdajal in urejeval krasno mesečno versko revijo "Pismo", katero nam je prava resnična zgodovina življenja prvih let tu na "Otoku". Pozabil ni tudi na bolnike in kmalu so ga spoznali po vseh bolnicah in mu rade volje tudi izven časov za obiske dovolili, da je obiskal bolnike, večkrat tudi drugih narodnosti Evrope in šele on je potem povedal, kakšne narodnosti je bolnik, ker v zemljepisju so preprosti Britanci bolj slabo poučeni.

Ko so l. 1955-57 začeli sem prihajati še novi naseljenci iz taborišč zapadne Evrope, je tudi marsikaterega tujca sprejel začasno v "Naš dom", mu uredil prve ure prosto prenočišče in ostalo preskrbo. Na Victoria Stationu v Londonu so ga večkrat klicali tudi ponoči za tolmača h kakšnemu potniku, kateri ni znal angleško, ali ga pa sami poslali od tam v "Naš dom". Količko študentov iz Koroške in Ljubljane je bilo deležnih njegove pomoči v "Našem domu". Zjutraj po končani maši, namesto da bi se zbral za par minut in opravil zahvalne molitve, je takoj, ko je odložil mašna oblačila, odšel v kuhinjo ter začel pripravljati za goste zajtrk in med pripravljanjem kosila — večkrat opravičeval. Koliko je opravil potov za druge na "Home office" in druge tukajšnje višje urade, na razna poslaništva tujih držav in to vse zastoj. Za vse to je večkrat prejel nehvaležnost, a pri Bogu pa bo nekoč prejel veliko plačilo. Upravičeno ga nazivajo mnogi Britanci ni gg. dr. Belej Kavelar, več tudi iz Jugoslavije, kateri so prišli sem na študij jezika. Njegova zasluga je, da nas je l. 1957 obiskal blagi škof Rožman, leta 1965 pa nadškof Pogačnik iz Ljubljane. Pozabil tudi ni na Hrvatce in jim vedno preskrbel od časa do časa njihove dobre dušne pastirje.

Ogromno delo je izvršil tudi v narodnem in kulturnem oziru. L. 1949 je bil med ustanovniki Slovenskega društva, Slovenskega akademskega kluba. Režiral je kar lepo število narodnih predstav, vsaj prva leta, vsako leto prirejal miklavževanje, ka-

L. 1966 je bil imenovan za monsignora in l. 1967 v februarju sprejet pri sv. očetu, kateri

TONY KRISTAVNIK
PAINTING AND DECORATING
Telephone: 946-8436

mu je rekel: "Slovence dobro poznam in veliko molim za nje." Kmalu nato je bil proti lastni volji imenovan za generalnega direktorja vseh dušnih pastirjev v zamejstvu. Dobro se je zavedal, kakšna težka, odgovorna, a obenem nehvaležna naloga ga čaka, a iz pokorščine do Sv. Cerkve in iz ljubezni do slovenskega naroda je pogumno prijel za delo ter potuje med rojaki po vsej zemeljski obli ter jih bodri, tolaži in roti k zvestobi Bogu in svojemu narodu.

Da ima vse te lepe vrline, gre v prvi vrsti zasluga njegovim vernim kmetskimi staršem in sponosom trdi: Sem kmetskih staršev sin. Pred 10 leti, na sv. Petra in Pavla dan leta 1958 je v krogu rojakov lepo praznoval srebrno mašo. V to duhovno veselje mu je bila prilita kaplja bridkosti, 3 mesece pred slavnostjo sta doma na Vrhnikih kmalu drug za drugim umrli oče in mati in sinov srebrnomašni jubilej praznovala pri Dobrem Pastirju v nebesih. Velik doprinos na njegovi življenjski poti imata gimnazija v Ljubljani in bogoslovje tam. Ze rajni dr. Kuhar je večkrat trdil: "Šol, kakršnih smo imeli Slovenci, nas ne more biti sram in smo lahko ponosni na nje." Glavni kazipoti v njegovem dušnem pastirstvu so trije veliki cerkveni knezi: Škof Rožman z vso svojo dobroto in širokogrudnostjo, kateri je vedno rotil in prosil svoje duhovnike: ustrezite, kar morete dobri želji naroda in pomagajte, kjer vam je mogoče. Nadškof Učič s svojo modrostjo in diplomatsko spretnostjo. Nadškof Vovk s svojo neustrašenostjo in pogumom z geslom: V Boga zaupam! Vse te tri velike granite skale jubilat visoko ceni in sledi njih velikim vzorom. Hrvatom in nam Slovincem je večkrat kazal za vzor junaka sv. Cerkve kardinala Stepinca.

Ko jubilat stopa v 60-letnico svoje življenjske poti, lahko mirno zre v preteklost in bodočnost. S škofom Rožmanom lahko trdi: Kar je bilo v moji moči, sem vse žrtvoval za blagor svojega ljudstva, s sv. Pavlom pa trdi: "Po milosti božji sem, kar sem!"

Za njegov 60-letni rojstni jubilej mu angleški in drugi Slovenci poklonimo najlepši sopek in darilo: Ohranimo živo vero in krščansko izročilo naših prednikov, marljive roke, staro, pošteno slovensko srce in ljubezen ter zvestobo Bogu in svojemu

narodu. Gospod monsignor! Še na mnoga leta v zdravju, sreči, veselju in milosti božji Vašemu težkemu v dušno in narodno korist vseh Slovencev izven domovine ves uspeh in božji blagoslov! Za vse Vaše nesebično, težko delo pa nekoč pri Bogu večno plačilo!

Vaši hvaležni slovenski farani
na Otoku.

Zveza za napredek
kritizira svoje članice

ANTIGVA, Gvat. — Tu se je vršil 16. sestanek Mednarodnega odbora za Zvezo za napredek. Sestanek je obravnaval vprašanje, koliko so posamezne članice Zveze za napredek res napredovale in kje se je napredek zadnjih 7 let zatikal.

Sestanek je prišel do nekatereh ne ravno veselih zaključkov. Skoraj vse države zanemarjajo agrarno reformo. Zato kmetijstvo hira v teh deželah, moralo bi pa napredovati. Davčni sistem še zmeraj varuje koristi bogatih slojev, revne pa pritiska. Res je tehnik pobiranja davkov napredovala, toda davki so še zmeraj razrezani v korist podjetnikov in bogatašev. Nobena država ne skrbi zadosti za tak razvoj notranjega prometa, ki bi koristil lažji prodaji deželnih pridelkov in jim odprl trge v velikih potrošniških središčih.

Vse te ugotovitve so v kričečem nasprotju z izjavami, ki so jih predsedniki držav Srednje Amerike dali pred par meseci predsedniku Johnsonu, ko je bil tam na obisku.

Naš zastopnik na sestanku, pomožni državni tajnik Linowitz, je ostro nastopil proti taki zanikrnosti v gospodarski in socialni politiki in kar javno vprašal, kakšen smisel naj ima podpiranje Latinske Amerike, če prizadete države same ne storijo vsega, kar je treba za gospodarski in socialni napredek njihovih narodov.

Ženske dobijo delo

Secretary
General office work; light
typing. Experience required.
UNIVERSAL
HEAT TREATING INC.
870 Addison Rd.
361-1600 (153)

Išče pomočnico
Bolehna vdova, mati dveh
otrov, 9 in 15 let, išče žensko, ki
bi stanovala pri njej v Euclidu
in ji pomagala. Kličite 731-6468.
(152)

STROJNE ŠIVILJE
Izkušene ali izučimo. Stalno delo,
prijetni pogoji, visoka urna plača
in od kosa. Plačani prazniki in
počitnice. Mnogo drugih koristi.

WORK WEAR
CORPORATION
1768 East 25th St.
(Južno od Payne Ave.) (151)

MALI OGLASI

Loti naprodaj
Chardon Rd. okolica na Rich-
mond Heightsu. Samo še nekaj
jih je na razpolago za gradnjo
vašega bodočega doma. Kličite
481-0400. (152)

Brata iščem
Rad bi zvedel za mojega brata
Adolfa Sraj, ki živi nekje v
Pensilvaniji. Kdor bi kaj vedel
o njem, naj mi sporoči na naslov:
Joe Sray, 6710 Bonna Ave., Cle-
veland, Ohio 44103, ali naj kliče:
431-7445. (151)

V najem
Oddamo 3 sobe, zgoraj na
Norwood Rd. Moški ima pred-
nost. Kličite po 6. uri HE 1-8961.
(153)

NA NOVE PASNIKE — Kirgiza v Južnem delu Sovjetske zveze ženeta svojo čredo jakov, posebne vrste goveda, na nove pašnike. Jak je zelo koristen, rede ga ne le za meso, ki je mehko in okusno kot telečje, ampak tudi zaradi krzna in mleka.

D. RAULJEN:

Mrtvi ognjenik

Lenobno in skoraj nekoliko posmehljivo je govoril Artnik, še posebno zato, ker je sprevidel, da je Mirta zadelo. Toda Mirt se je znašel:

"Nu, potem sem pa še celo opravil. Srečno!"

"Tak kdo te vendar podi? Noben Jerman še ni od nas zbežal kakor pregnanec pa tudi ti ne pojdeš brez kosila in popotnice."

"Pojdem. Dobra je bilo zadosti."

"Vsaj še šilce ga srkneš. Za zdravo kri na poti."

"To pa!" je privolil Mirt.

Urno je Artnik stopil v hišo po žganje. Potem sta sedla na klopi pred hišo. Pridružil se je še Rok, ki je bil skozi odprto okno čul, da se Mirt odpravila.

"Ti ti zamerim, Mirt," je pol v šali pol resno karal bradati bard, "to, da si vse druge poslušal in obletaval, zame pa nisi našel urice, da bi ti jaz kje na samem svoje pesmi razložil."

"Kaj bi drugim obešal pesmi, ki si jih zase zložil. Rok! Kaj bi druge grenil ali razveseljeval s tistim, kar tebi na sru leži! Le zapri, Rok, svoje pesmi v najskrivnejši predal. Ze še pride čas, ko jih bova skupaj prebiral. A kar si mi o žalik-ženi povedal, Rok, ne pozabim. Vojska bo, Rok, — lej, pa ni dekleta s planine, ki bi mi dalo planinskega cvetja."

Rok je ugrabil pogledal zdaj Mirta, zdaj gospodarja in zadovoljno gladil brado. Hvala mu je toplo zalila srce. V znamenje svojega popolnega zadovoljstva z Mirtom je segel po šilcu in zvrnil pijačo v grlo kakor v prepad.

Spet so se s košenic oglašali kriki voznikov, še kar naprej so

po trije pari konj vlačili visoko naložene gare navzgor proti domačiji. Vozniki so gnali sem in tja, na ajdovo zrno; vreščale so ženske, ki so podpirale vozila, preteča na nevarnih ovinkih, da se zdaj zdaj prevrnejo in pokopljejo pod seboj gručo razvnetih ljudi, uprtih z vilami seno.

Vpitje s strmin, ki je odmevalo od sten onkraj soteske, je dvignilo gospodarja in Roka. Planila sta k ogradi.

"Hoj, hoj!" se je razvnela gospodar in dvigal pipo v desnici, brž prestopil ogrado in se spuščal po strmini. Napor skliče gorjance nezadržno kakor nesreča. Osamel je Mirt se nekaj urenitkov postal na dvorišču, se razgledal naokoli, nikjer ni bilo žive duše. Stopil je še na prag:

"Ej, gospodinja!"
Prazno je odmevalo po hiši, človeškega glasu ni bilo v odgovor. Bolj ko se je bližal vrišč voznikov in žensk, hitreje se je spuščal Mirt po drugi strani hriba proti gozdu.

"Hejo!" je čul za seboj zategel klic. Mar kliče Artnik? Mirt se je ozrl. Ni več dobro razpoznal ljudi tam gor na poslednjem klanecu. Mirtova steza se je že gubila med smrekovje. Bolj in bolj kamenita se je spuščala v sotesko.

Ko se je Mirt vrnil v trg, se mu je zdelo, da se je razvalina njegovega doma le še bolj razmajala. Spet je našel brata smrčecnega v postelji, ker je bil šele davi prišel iz krčme. Spet je bila kupčija, ve povedati Minica. Ognjišče je prazno, lonci prazni, gospodinja kakor furija bogve-kje okrog. Ko bo na večer pridirjala domov, bo vik in krik, pekel, nov škandal, nova sramota.

Stopil je Mirt na trg, gospod Kobe je spet stal pred trgovino in pravkar odpravljaj gruče letoviščarjev. Prišel je Mirtu naproti, mu pokroviteljsko iztezal roko in hitel:

"Naposled vendarle! Smo že mislili, da te je divja jaga vzela. O, vse izvemo v trg. Ljudje pridejo in povedo. Toda glavno, da si se zdrav vrnil. Lili bo vesela."

Saj bosta kar pričela, kaj?"

"Teško bo šlo. Zbit sem, slabo razporežen. V mesto moram."

"Kaj pa še! Komaj ti pride, že bi se poslavljali. Nemo propheta in patria! Kdor te pa goni?"

"Kdo pa ve, kako je z menoj?" se je Mirt nakremžil, bolj kakor se je njemu samemu zdelo prav.

"Prosim, prosim!" je Kobe ponujal pomoč. "Kaj te ne poznam že od naleza? Mar res misliš, da domačini ne znamo ceniti talentov? V Ljubljano pojdeš, — prav! Z Ignacijem Orehkom smo nedavno večer govorili. Podpore potrebuješ, atelje moraš imeti, ustvarjati moraš, da se uveljaviš, da se bo čulo, odkod je doma Mirt Jerman... Ti se smehljaj. Toda nam gre za ugled domačega kraja. Odbor sestavimo, če hočeš. Pomožni odbor. Samo dopisnico, kadar boš kaj potreboval. Sicer pa..."

CHICAGO, ILL.

FEMALE HELP

NURSES

Want to be close to the advantages of a large City?

Want the relaxed pace friendly atmosphere of a small town?

Need Full Time Registered Nurses

for general floor duty with some surgical duty

Daniels Memorial Hospital

20 bed General Hospital and Nursing Home Wing (19 beds) to reap the benefits, call or write:

Administrator
Phone 406 — 487-5931
P.O. Box 945,
Scobey, Montana 59263 (152)

BUSINESS OPPORTUNITY

LAUNDROMAT — By Owner Coin-operated. Dry cleaning and pressing. Drop-off service. Parking lot. Excel. condition.
VI 6-7842 (152)

BEAUTY SHOP — By Owner Lge., immaculate cond. Selling due to illness. \$1200 or best offer.
6854 W. Montrose. 867-5322 (152)

RESTAURANT & COCKTAIL LOUNGE — Anchor House New England antique decor. On highway 12, 1 mi. N. of Fox Lake. Chian O' Lakes area, accessible by water.
JU 7-5238 (153)

REAL ESTATE FOR SALE

6 RM. HOME — Att. gar., frplc., gas, quiet rd. woods, lot 165 by 540'. One hour to Chicago. \$8,500.
IR 8-6964 (152)

GLENVIEW — West. Custom bld. Ranch. 4 bdrm., 100 by 275' lot. Lge. kit. w/ d-washer, cer. t. util. rm., 3 cer. t. ba. 2 w/ showers. Lge. liv. rm. w/ frplc., din. rm., lge. 2 car gar. w/ circ. drive. Will sell on contract. Low 50's. 724-8316 (152)

5 RM. FRAME HOUSE — A11 built-in stove., 2 bdrm., garage. Black top driveway. Connected porch. \$10,500. KI 6-8564 (151)

FLOSSMOOR — Brick & Crab Orchard Stone Ranch — Lge. lot. 3 bdrms., 1 rm. w/ frplc., cer. tile bath & kit. Brkfst. nook, din. rm., patio, 1/2 bsmt., 2 car gar. w/ elec. dr. Beaut. landscp., nr. everything. Low 40's
2112 Hutchison Rd. SY 8-2452 (151)

EVERGREEN PARK — By Owner 2 Ap. Brk. Cent. air cond., gas heat, side drive, 2 car gar. Low taxes.
424-4411 & 424-6460 (153)

WHISPERING HILLS (Mc Henry, Ill.) — By Owner Retirement area, 50 yrs. or older. 6 rm. yr-round home. Att. gar., gas heat. Lot 80 by 150. \$16,500.
497-3222 (151)

saj imaš Ignacija Orehka pri roki, kaj si moreš boljšega žele! Plemenit človek! Kaj, kdo bi bil verjel, da se iz tega pobala in izcimi tak gospodarski talent! Sicer pa, saj je bil trgovski potnik. Prirojena inteligenca! A glej, že zijajo v naju, vsa okna so polna, vsa vrata. Pojdi zdaj, Mirt, Lili je na vrtu. V senčnjaku je večja družba, veseli ljudje! Kar pojdi, kava se že kuha! Jaz pa moram na občino. To ti je zdaj preklicano opravkov! Razglaš, priprave za mobilizacijo, popiši živine — hudič naj vzame vse skupaj. Samo osovražim se pri ljudeh, samo ugled zapravljam s takšnim kulukom za javni blagor. Zvečer, Mirt, zvečer se pa vidimo pri pivu." S prstom ob klobuku je pozdravil in šel.

V Mirtu se je po malem oglašala iskrica. Ves beseđni pljusk gospoda Kobeta ga je pustil hladnega. Molčal je in premišljal, kje bi se okrepčal po dolgi poti. V gostilno pri belem dnevu? Ne kaže. Stopil je čez dvorišče ranke Kobetove trgovine. Iz skladišče je disalo po milu in petroleju. V nos pa je šilil tudi fini vonj kave. Pred njim je pravkar nesla kuharica Tereza velik, čbino nabršen pletenj.

"Divji mož!" je planila Lili iz senčnjaka. V beli platneni obleki, z rdečo pentljo pod vratom, nakodrana in nalepotičena je bila mikavna kakor le kaj.

"Divji mož v dolini!" je vzkljknila in mu planila okoli

vrtu. "Divji mož, bežite vsi drugi!"

Oklenila se ga je in ga poljubila. Vse se je zgodilo tako naglo, da se je Mirt skoraj zmedel pred razposajeno družbo, ki ga je naglo obkrožila in uživala

V BLAG SPOMIN

OB ŠESTI OBLETNICI ODKAR JE V GOSPODU PREMINULA NAŠA LJUBLJENA SOPROGA, MAMA, STARA MATI, SESTRA IN SVAKINJA

Louise Vidic

Izdihnila je svojo plemenito dušo dne 7. avgusta 1962.

Daruj, Gospod, ji mir, naj večna luč ji sveti ker si dobrote vir, uživa raj naj sveti.

Zalujoci:

soproj JOSEPH, hčerki DOLORES NOOMAN in FRIEDA DELAAT, sin DENIS, sestra MARY SUŠNIK, svak JOHN, bratje: JOHN, FRANK, JOŽE in LUDVIK MOČILNIKAR, vnuki in ostali sorodniki. Cleveland, O. 7. avgusta 1968.

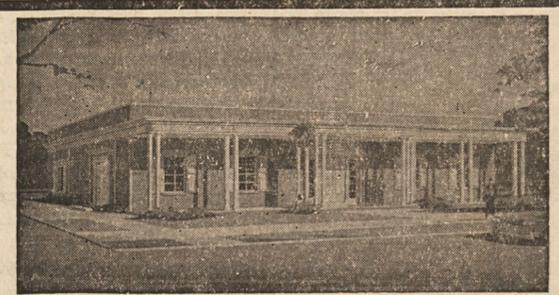
njegovo nerodnost in zadrego. Ze ga je Lili prišla za roko kakor otroka in ga povedla v senčnjak. Ha, očeta ni bilo poleg, pa si je lahko Mirta po mili volji privoščila.

M. A. TRAVEL SERVICE - MIRKO ANTLOGA

6516 St. Clair Avenue
Cleveland, Ohio 44103 HE 1-3500

Potovanja posameznikov z ladjo in letalom
Grupna potovanja z letali — Ljubljana, Celovec
Najemanje avtov — ameriški, evropski modeli
Romanja — Lurd, Fatima
Izleti po Ameriki (Alaska, Havaji)

Urad odprt od 9:00 AM do 6:00 PM vsak dan razen srede.
Iz okolice Euclid in Collinwood se lahko zglasite po 8:00 zvečer v pisarni na domu.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd. KEnmore 1-6300
1053 East 62nd Street HEnderson 1-2088
Grdina trgovina s pohištvom — 15301 Waterloo Road KEnmore 1-1235

GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo, da je dne 6. julija 1968 v Gospodu preminul naš ljubljani oče, stari oče in tast

Alojzij Zakrajšek

Pokopali smo ga dne 10. julija na pokopališču Kalvarija. Iz vseh naših sre se zahvalimo vsem, ki so ob tej žalostni priliki za očeta molili, ga počastili, nam pomagali in nam izrazili svoje sočustvovanje.

Posebno smo hvaležni prečastitemu gospodu prelatu Alojziju Bazniku, ki je očeta obiskal, mu podelil sv. zakramente in ga pripravil za srečno zadnjo uro in častitemu gospodu Jožetu Faležu, ki je opravil sv. cerkvene obrede v pogrebem zavodu in na pokopališču ter v cerkvi sv. Vida daroval slovesno pogrebno sv. mašo.

Iskreno zahvalo izrekamo društvom Slovencev št. 1 ADZ, Janeza Krstnika št. 37 ABZ in podružnici SMZ št. 5 za vse, kar so storili v počastitev pokojnega kot svojega preminulega člana. Bog sovni članom društva Najsvetejšega Imena, Katoliškim veteranom pri sv. Vidu in članicam Kluba Krščanskih mater pri sv. Vidu, ki so v skupinah molili sv. rožni venec ob krsti. Posebno se zahvaljemo vsem, ki so skupno molitev vodili in ki so se v imenu društvih članov od pokojnega poslovili.

Globoko zahvalo izrekamo vsem, ki so darovali za sv. maše in druge dobre namene, za cvetje in vence in vsem, ki so dali na razpolago avtomobile. Hvaležni smo vsem, ki ste prišli kroit, se udeležili sv. maše in spremljali očeta do groba. Stotero naj ljubi Bog povrne vsem, ki ste nam ob smrti in pogrebu bili v pomoč in pripomogli, da so bile pogrebne slovesnosti tako ganljivo lepe. Posebej hvala Zakrajškovega pogrebne zavodu, ki je uredil pogrebne priprave in odlično vodil pogrebni spreved.

Njegovi blagi duši daj, Bog svoj nebeški raj!
Zalujoci:
hči ANA KUHEL z družino, sinovi: LOUIS, FRANK JOSEPH, ANTHONY, EDWARD in THEODOR s svojimi družinami in ostali sorodniki v Ameriki in v Sloveniji. Cleveland, O. 7. avgusta 1968.

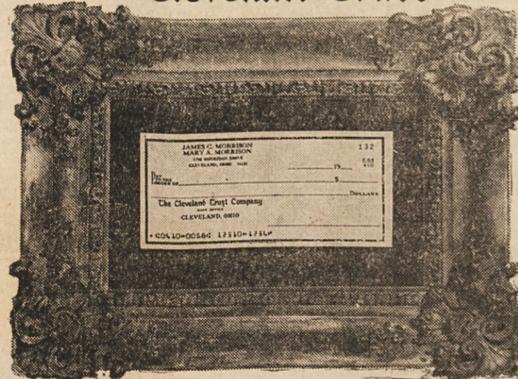
ČEBULASTI STOLPI — Lesena cerkev v Kostromi na Ruskem je bila zgrajena leta 1552. Četudi ni v njej niti enega žeblja, je vendar vzdržala do današnjih dni in je eden zanimivih spomenikov stare ruske arhitekture, za katero so tako značilni čebulasti stolpi in kupole.

Vaše ime poleg našega! Ta skupnost Vam lahko izvrstno koristi.

Naši čeki so kot vsi drugi, ki jih vidite povsod. Le dve posebnosti imajo: Ime zgoraj in ime spodaj. Vaše in naše. Skupaj lahko omogočite, da se zgodi najlepše.

To je imenitno! Naročite, da zapišemo naše ime poleg Vašega. Boste izkusili kako koristno bo to sodelovanje.

Cleveland Trust

Krasni ček.

Member F.D.I.C.

CHICAGO, ILL.

HELP WANTED

SUPERVISOR of Technical Processes Assistant Director II

Western N. Y. Library system with headquarters in Niagara Falls needs an experienced, competent Adm. to supervise the catalog & process of Library materials, plus a Union Catalog, for its 19 Member Libraries and Contracting Libraries, including both a University and a local College.

Requirements: 4 years of satisfactory professional experience in a Library of recognized standing, 3 years of which shall have been in the field of tech. processing acquired after the issuance of the professional certificate, and 5 years of College training in a College or University recognized by the State of New York, 1 year of which must have been professional Library training in a recognized Library School or any equivalent combination of experience and training sufficient to indicate ability to do the work. Must be a U.S. Citizen. Salary range \$2,000 to \$13,800 in 5 steps, full hospitalization paid, 23 days vacation, sick leave, New York State retirement & Social Security, 35 Hr. Work Week.

For further information write to Mr. J. W. Hurskett, Director Nioga Library System 2510 Seneca Avenue, Niagara Falls, N. Y. 14305 (151)

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

PHARMACY — No fountain, cigarettes, liquor or charges. Polish, Slavic, Spanish helpful. Closed Wed. & Sun. all day. By Owner 30 yrs. Priced at inventory \$10,000. GL 8-0096 between 11 & 2 p.m. (151)

FEMALE HELP

FACTORY WORK GIRLS WANTED

Modern plant in Schiller Park needs girls for light assembly of paper and cardboard products.

Phone 992-2350 Or call in person at 9500 RIVER STREET (Off DesPlaines River Rd., one mile south of Kennedy.) (151)

HELP WANTED

REGISTERED NURSES NEEDED

39 bed hospital expanding to 83 beds. This is an opportunity for Registered Nurses to insure your Medical future, enjoy top pay and excellent fringe benefits.

GENERAL PRACTITIONERS

Excellent opportunity for young capable Physician serving 12,000 population. Liberal Personnel Policies. Good schools and recreation facilities nearby. — Write Administrator.

Standish Community Hospital

805 W. Cedar St., Standish, Mich. Phone Area Code 517-846-7061 (152)